

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. április 6.
(OR. en, fr)

7923/22

EDUC 122
JEUN 43
EMPL 130
SOC 213

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	6989/22
Tárgy:	A Tanács következtetései a tanárok és oktatók mobilitásának – különösen az európai mobilitásnak – az alap- és továbbképzésük során történő növeléséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett tanácsi következtetéseket, amelyet az Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanács a 2022. április 4–5-i ülésén jóváhagyott.

A Tanács következtetései a tanárok és oktatók mobilitásának – különösen az európai mobilitásnak – az alap- és továbbképzésük során történő növeléséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ÖSSZEFÜGGÉSBEN

1. a jövő európai tanáraitól és oktatóitól szóló tanácsi következtetésekkel¹, amelyben a Tanács felkéri a tagállamokat, hogy ösztönözzék az oktatási és képzési intézményeket arra, hogy a tanárok és oktatók² mobilitását beépítsék tanulási, fejlesztési és nemzetköziesítési stratégiáikba;

¹ A jövő európai tanáraitól és oktatóitól szóló tanácsi következtetésekben (HL C 193., 2020.6.9., 11. o.) szereplő fogalom meghatározással összhangban e következtetések alkalmazásában a tanár kifejezés arra a személyre vonatkozik, akit a nemzeti jog és gyakorlat tanári (vagy azzal egyenértékű) státusszal rendelkező személyként minősít, az oktató kifejezés pedig minden olyan személyre, aki egy vagy több (elméleti vagy gyakorlati) képzési funkcióhoz kapcsolódó tevékenységet lát el akár oktatási vagy képzési intézményben, akár munkahelyen. E fogalmak kiterjednek az alsó és középfokú oktatásban, valamint a felsőoktatásban dolgozó tanárookra, a szakmai alap- és továbbképzésben dolgozó tanárookra és oktatókra, továbbá a kisgyermekkorú nevelésben és gondozásban, valamint a felnőttoktatásban dolgozó szakemberekre.

A tanárok és oktatók oktatási háttere és szakmai előmeneteli modellje jelentős eltéréseket mutat a különböző oktatási és képzési területeken. E következtetések bizonyos elemeinek relevanciája tehát az adott nemzeti rendszerek, valamint az egyes oktatási és képzési ágazatok szerkezetétől függ.

² E következtetések alkalmazásában a „mobilitás” az Erasmus+ elnevezésű uniós oktatási és képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról és az 1288/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. május 20-i (EU) 2021/817 európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott „tanulási célú mobilitás” fogalmának felel meg, azaz a lakóhely szerinti országtól eltérő országba történő tényleges átköltözés tanulmányok, képzés, illetve nem formális vagy informális tanulás folytatása érdekében. Ötvözhető a „virtuális tanulás” fogalmával, amely tudás, készségek és kompetenciák megszerzése információs és kommunikációs technológiai eszközök használatával, amelyek lehetővé teszik a résztvevők számára, hogy érdemi transznacionális vagy nemzetközi tanulási tapasztalatokhoz jussanak.

2. az oktatás és képzés terén az európai oktatási térség létrehozása érdekében és azon túlmutatóan folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (2021–2030) szóló tanácsi állásfoglalással, amelyben a Tanács az állásfoglalás második stratégiai prioritásaként határozza meg – többek között a tanárok és a tanárképző szakemberek számára is – „a mindenki számára elérhető egész életen át tartó tanulás és mobilitás megvalósítás[át]”, harmadik stratégiai prioritásaként pedig „a kompetenciák és a motiváció erősítés[ét] az oktatási szakmában”;
3. a 2021. május 7-én tett portói szociális kötelezettségvállalással, amely a szociális jogoknak a 2017. évi göteborgi szociális csúcstalálkozón kihirdetett európai pillérén alapul, és amely a gazdasági és társadalmi igényeknek megfelelő készségekbe, egész életen át tartó tanulásba és képzésbe való beruházásra szólít fel azon cél elérése érdekében, hogy 2030-ra éves szinten az európaiak legalább 60 %-a képzésben vegyen részt;
4. az oktatás és képzés területén a mindenki számára elérhető oktatási siker előmozdítását célzó méltányosságról és befogadásról szóló tanácsi következtetésekkel, amelyben a Tanács felkéri a tagállamokat, hogy kezeljék a tanárhiányt, különösen a sajátos nevelési igényű tanulók oktatásával összefüggésben, valamint a multikulturális és a többnyelvű környezetekben. A mobilitás kedvező hatással lehet a tanárhiányra azáltal, hogy vonzóbbá teszi a szakmát;

EMLÉKEZTETVE a mellékletben felsorolt szakpolitikai háttérdokumentumokra,

FIGYELEMMEL

5. az Eurydice 2021. évi, „*Teachers in Europe: Careers, Development and Well-being*” („Tanárok Európában: szakmai előmenetel, fejlődés és jóllét”) című jelentésére, és különösen az abban foglalt, alábbi főbb megállapításokra:
 - a) a transznacionális mobilitás hozzájárul a tanári kompetenciák széles körének fejlesztéséhez. „Ugyanakkor Európában a tanároknak csak kis hányada tartózkodott már külföldön szakmai céllal. 2018-as adatok szerint az EU-ban a tanárok 40,9 %-a legalább egy alkalommal – diákként, tanárként vagy mindkettőként – részt vett mobilitási programban”³. Jelentős különbségek vannak egyrészt a részvételi arány tekintetében az európai országok között, másrészt az oktatott tantárgyak között is, mivel még mindig túl gyakori, hogy a mobilitás a nyelvtanárok előjoga. Az Erasmus+ programon belüli tanári mobilitás tendenciái azt is mutatják, hogy a tanárok többsége külföldön tanfolyamokon vesz részt, de az iskolákban tett szakmai látogatásoknak és a tanítási feladatok végzésének a lehetőségét kevésbé veszik igénybe, annak ellenére, hogy az utóbbiak révén nagyobb hatás érhető el⁴;
 - b) a tanári alapképzés részeként fontos a transznacionális mobilitás. Az ilyen mobilitás nemcsak a leendő tanárnak előnyös, hanem az életpálya későbbi szakaszaiban is növeli a mobilitási részvételt. A leendő tanárookra azonban tanulmányaik során nem jellemző széles körben a mobilitás. 2018-as adatok szerint az EU-ban az alsó középfokú oktatásban dolgozó tanároknak csak mintegy egyötöde (20,9 %) számolt be arról, hogy tanulmányai során külföldön is tartózkodott. A tanárok és oktatók mobilitását uniós szinten mozdítják elő és támogatják, de nemzeti szintű finanszírozási rendszerek keretében is támogatni lehetne;

³ Eurydice: „*Teachers in Europe: Careers, Development and Well-being*” („Tanárok Európában: szakmai előmenetel, fejlődés és jóllét”), 2021, 21. o.

⁴ Az Erasmus+-ra vonatkozó 2019. évi éves jelentés statisztikai mellékletéből az derül ki, hogy a 2019-ben szerződés tárgyát képező KA101 projektek (személyzeti mobilitás az iskolai oktatásban) körében a tanfolyamok és képzési rendezvények mintegy 40 600 fős várható részvételt (a mobilitási tevékenységek közel 75 %-a), a szakmai látogatás 13 209 fős várható részvételt (a mobilitási tevékenységek közel 24 %-a), a tanítási feladatok pedig 389 fős várható részvételt (a mobilitási tevékenységek kevesebb mint 1 %-a) tettek ki.

6. a tanárok és oktatók mobilitásának a pénzügyi és elismerési problémákat is magukban foglaló főbb akadályaira:
- a) ami a leendő tanárokat és oktatókat illeti, érdemes megjegyezni, hogy a mobilitási programok értékét olykor csökkentik a tanulmányi célú elismerés útjában álló akadályok. A tanárképzési tantervek nem mindig teszik lehetővé a külföldön tölthető mobilitási időszakokat. Emellett az oktatókra oktatási pályájuk során nem minden esetben vonatkoznak mobilitási időszakok. Előfordulhat, hogy a más európai országokban folytatott tanári és képzési asszisztensi tevékenységeket, ha van is rájuk mód, nem ismerik el a tanári és oktatói alapképzés szerves részeként, különösen nem a nemzeti oktatási és képzési intézményeken belüli iskolai képzéssel egyenértékűként;
 - b) a gyakorló tanárok és oktatók esetében az akadályok közé tartoznak a családi kötelezettségek, valamint a helyettesítő tanárok és oktatók megszervezésével kapcsolatos nehézségek;
 - c) emellett a nyelvi kompetenciák hiánya horizontális probléma;
 - d) ezenfelül a tanári szakmát jelentős mértékű nemzeti szintű szabályozás jellemzi, a tagállamok között pedig eltérések vannak a tanévek szervezésében. Bár ez az EU-n belüli nemzeti oktatási és képzési rendszerek sokszínűségének és gazdagságának jele, egyúttal akadályozhatja az olyan iskolán belüli képzések megszervezését, mint a szakmai látogatás, a tanári asszisztensi tevékenységek vagy a tanítási feladatok;

7. a Covid19-világjárvány tanulságaira, amelyek rámutattak arra, hogy a tanárok és oktatók alap- és továbbképzésébe be kell építeni a tanítás és a tanulás során szükséges digitális készségek és kompetenciák elsajátítását és használatát. A fizikai mobilitást virtuális tanulással vagy online kommunikációval ötvöző vegyes tevékenységi formák elősegítik az ilyen fejlődés feltételeit, és lehetőséget adnak a bevált gyakorlatok cseréjére;

MEGÁLLAPÍTJA, HOGY

8. a tanárok és oktatók az európai oktatási térség sarokkövei, és társadalmunkban kulcsfontosságú szerepet töltenek be. A tanárok és oktatók olyan eszmét testesítenek meg, amely elősegíti az ismeretek és értékek elsajátítását, és előmozdítja az aktív polgári szerepvállalást valamennyi tanuló számára. A befogadás, a méltányosság, a magas színvonalú oktatás és képzés, a pedagógiai innováció és a jobb tanulói teljesítmény előmozdítása érdekében a tanároknak és az oktatóknak magasan képzett és motivált szakembereknek kell lenniük, és az iskolavezetés támogatását kell élvezniük;
9. a munkatársak közötti vélemény- és tapasztalatszere, valamint a tanárok és az oktatók közötti szoros együttműködés, továbbá a külföldi tanulmányok és/vagy munkatapasztalatok jelentősen hozzájárulnak a tanárok és az oktatók szakmai fejlődéséhez az oktatás és képzés minden szintjén;

10. a mobilitás a gyakorló és leendő tanárok és oktatók szempontjából egyaránt alapvető fontosságú tényező. Segít kezelni azokat a közös kihívásokat, amelyekkel a tagállamok a tanári szakma tekintetében szembesülnek. A leendő vagy gyakorló tanárok és oktatók mobilitása várhatóan kiváltképp:
- a) hozzájárul a tanárok és oktatók személyes és tudományos fejlődéséhez, egyúttal erősíti önbizalmukat;
 - b) jótékony hatással van a tanárok és oktatók szakmai módszereire és pedagógiai tudására, készségeire és kompetenciáira, alkalmazkodóképességére, foglalkoztathatóságára és szakmai előmenetelére;
 - c) segíti a tanárokat és az oktatókat abban, hogy saját oktatási és képzési intézményeikben, valamint a tágabb oktatási és képzési rendszerben képesek legyenek befolyásolni és javítani a gyakorlatokat;
 - d) hozzájárul a tanári szakma vonzerejéhez;
11. a tanárok és oktatók mobilitása, különösen az európai mobilitás – azon túl, hogy kedvezően hat a motivációjukra, tudásukra, készségeikre és kompetenciáikra, valamint szakmai pályájukra – előnyös a nemzeti oktatási és képzési rendszerek számára is, és jobbá teheti őket, mivel:
- a) erősíti a tanárok és oktatók arra irányuló képességét, hogy a tanulói igények jobb kielégítése érdekében megújítsák és átgondolják a gyakorlatokat;

- b) elősegíti, hogy a mobilitási tapasztalatszerzés közben és után létrejövő kapcsolatok révén a tanárokból és oktatókból kialakuljon az európai oktatói és tanuló közösséghez tartozás érzése, ösztönzi a tanulók mobilitását, és általában véve hozzájárul az oktatási és képzési intézményeik tevékenységeiben és projektjeiben, valamint a nemzetközi stratégiákban az európai dimenzió kialakításához, így hatással van az oktatási és képzési rendszer egészére;
 - c) a mobilitás olyan meghatározó tanulási tapasztalat, amely igen nagy hatással lehet a leendő és gyakorló tanárokból és oktatókból is. Tisztában kell lenniük a rendelkezésre álló mobilitási lehetőségekkel, és ösztönözni kell őket arra, hogy alap- és továbbképzésük során mobilitásban vegyenek részt;
 - d) támogatja a tanárok és az oktatók hálózatainak fejlesztését Európa-szerte;
12. a tanárok és az oktatók európai mobilitása kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a tagállamok körében egymás oktatási és képzési rendszereivel kapcsolatban bizalom alakuljon ki, nőjön az együttműködés és nagyobb legyen a kölcsönös megértés. Elengedhetetlen továbbá a közös európai értékek, valamint a többnyelvűség és a multikulturalizmus előmozdításához is;

EGYETÉRT ABBAN, HOGY:

13. az ambiciózus európai oktatási térség alappilléreit a rendkívül kompetens és motivált tanárokból és oktatókból kell jelenteniük. Az európai mobilitásra úgy kell tekinteni, hogy az kedvező a tanárok és oktatók képzése szempontjából, mivel szélesebb körű betekintést enged a színvonalas, sokszínű oktatási megközelítések tárházába, és segít kielégíteni a tanulók igényeit. Az európai dimenzió képes a nemzeti oktatási rendszerek keretein belül hozzáadott értéket teremteni a tanárok vagy oktatók szakmai képzéséhez és/vagy gyakorlati módszereihez;

14. különleges figyelmet kell fordítani a leendő tanárookra és oktatókra, valamint a nemzeti oktatási és képzési rendszerekkel összhangban az ő alapképzésükben megjelenő mobilitási – különösképpen európai mobilitási – lehetőségekre. Ez utat nyit a mobilitás előtt életpályájuk későbbi szakaszaiban is;
15. annak érdekében, hogy az európai oktatási térség 2025-re valósággá válhasson, valamint hogy a mobilitási lehetőségek minden tanár és oktató rendelkezésére állhassanak, adott esetben, valamint a nemzeti oktatási rendszerekkel és szakpolitikákkal összhangban meg kell szüntetni az európai oktatási térség előtt álló akadályokat;
16. a tanári és oktatói mobilitás számára mindenekelőtt az alábbiak nyújtanak majd támogatást:
 - a) európai finanszírozási programok, például az Erasmus+;
 - b) a jövőbeli Európai Iskolai Oktatási Platform – amelynek része lesz az eTwinning és a School Education Gateway –, a felnőttkori tanulás elektronikus európai platformja (EPALE), valamint bármely olyan kezdeményezés, amely előmozdítja az EU-ban az oktatási és a képzési intézmények közötti partnerségeket;
 - c) az Erasmus+ tanárképző akadémiák, amelyeket továbbfejlesztésükre figyelemmel 2025 után értékelni kell;
 - d) adott esetben az „Európai Egyetemek” kezdeményezés;

17. a tanárok és oktatók mobilitását továbbra is ösztönözni és bővíteni kell, hogy e mobilitás általános gyakorlattá válhasson. A tanári és oktatói mobilitás mértékét az alap- és a továbbképzés során tagállami és uniós szinten is nyomon lehetne követni. Az oktatási mutatókkal és referenciaértékekkel foglalkozó állandó csoportot fel kell hatalmazni arra, hogy vizsgálja meg a tanári és oktatói mobilitás mérésére szolgáló adatgyűjtés megfelelő formáit. E csoport megállapításait figyelembe kell venni az oktatás és képzés terén az európai oktatási térség létrehozása érdekében és azon túlmutatóan folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének tervezett felülvizsgálata során⁵;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A NEMZETI KÖRÜLMÉNYEKNEK ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉNEK MEGFELELŐEN:

18. mozdítsák elő a tanárok és az oktatók európai mobilitásának lehetőségeit, például adott esetben a meglévő akadályok lebontásával, lehetőség szerint szervezési és pénzügyi támogatás nyújtásával, a helyettesítő tanárok és oktatók megszervezésével kapcsolatos megoldások megosztásával, valamint a mobilitási programok népszerűsítésével;
19. mozdítsák elő az iskolavezetők mobilitási lehetőségeit, és bátorítsák ezek igénybevételét, mivel e mobilitás előnyöket hordoz az iskolavezetők saját életpályája, valamint oktatási és képzési intézménye számára, továbbá a tanári és oktatói mobilitás támogatásának és előmozdításának is eszközeként szolgál;

⁵ Amint azt a Tanács az oktatás és képzés terén az európai oktatási térség létrehozása érdekében és azon túlmutatóan folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (2021–2030) szóló állásfoglalásában hangsúlyozta, a Bizottság 2025-ben teljes körű jelentést tesz közzé az európai oktatási térségről. „A Tanács ezen értékelés alapján felülvizsgálja a stratégiai keretrendszert – többek között az uniós szintű célértékeket, az irányítási struktúrát és a munkamódszereket” (HL C 66., 2021.2.26., 10. o.).

20. adott esetben integrálják a mobilitást a tanári és oktatói képzési rendszerekbe, mind az alap-, mind a továbbképzés esetében; továbbá ösztönözzék az Erasmus+ tevékenységeiben, például az Erasmus+ tanárképző akadémiákban és az „Európai egyetemek” kezdeményezésben való részvételt. A kétoldalú együttműködés során szerzett tapasztalatok kiindulópontként és inspirációként is szolgálhatnak a további fejlődéshez;
21. a szakmai fejlődés vagy a szakmai előmenetel érdekében adott esetben segítsék elő a mobilitási időszakok – különösen a külföldi tanítási és képzési időszakok – eredményeinek formális elismerését a tanári és oktatói alapképzésben;
22. vizsgálják meg, hogyan lehetne előmozdítani a színvonalas idegennyelv-tanulást a tanárok és az oktatók alap- és továbbképzési rendszereiben, adott esetben a mobilitási programokban való részvételük növelése, valamint a külföldi erőforrásokkal és anyagokkal folytatott munkához szükséges kompetenciáik fejlesztése céljából;
23. annak lehetővé tétele érdekében, hogy az ez iránt érdeklődő tanárok és oktatók mobilak lehessenek, – adott esetben és az intézmények autonómiáját megfelelően tiszteletben tartva – határozzanak meg és ösztönözzenek a gyakorló és a leendő tanárok és oktatók számára „mobilitási ablakokat”, azaz olyan ajánlott időszakokat a tanévek során és/vagy a tanári és oktatói alapképzés tanterveiben, amelyek kimondottan a mobilitásban való részvétel elősegítésére szolgálnak. Ez magában foglalhatja olyan megfelelő időszakok meghatározását, amelyekben az oktatási és képzési intézmények iskolán belüli képzési tevékenységeket tarthatnak mind a gyakorló, mind a leendő tanárok számára, továbbá az oktatási pályájukat segítő tevékenységeket kínálhatnak az oktatók számára;

24. adott esetben mozdítsák elő releváns és Európára összpontosító képzési modulok használatát a tanárok és az oktatók alap- és továbbképzésén belül, ami olyan programokat is magában foglalhat, mint a Jean Monnet tevékenységek, akár az alap- és középfokú oktatás összefüggésében is;
25. adott esetben támogassák a kapacitásépítést a helyi és regionális együttműködés különböző, regionális iskolai/intézményi hatóságok által vezetett olyan formáinak – például az Erasmus+ konzorciumoknak – előmozdításával, amelyek biztosítják, hogy a mobilitási projektek szélesebb körű hatást fejtsenek ki, és amelyek elősegítik, hogy a kisebb vagy távoli oktatási és képzési intézmények tanárai és oktatói fizikai vagy online formában részt vehessenek külföldi szakmai fejlődési lehetőségekben;
26. adott esetben támogassák az oktatási és képzési intézményeket a gyakorló és leendő tanárok és oktatók fogadására és a mobilitási tevékenységeikből eredő előnyök kihasználására irányuló kapacitásuk javításában;
27. mozdítsák elő digitális eszközök és platformok – többek között az eTwinning és az EPALÉ – használatát a fizikai mobilitás kiegészítése és előkészítése, a digitális készségek és kompetenciák fejlesztése, valamint a további transznacionális együttműködés ösztönzése érdekében;
28. bátorítsák a tanárok és az oktatók előtt álló, tényeken alapuló olyan szakmai továbbképzési lehetőségeket, amelyek esetében előnyt jelenthetnek a mobilitási tevékenységek, továbbá mozdítsák elő az uniós tagállamok tanári mobilitásra irányuló erőfeszítéseivel kapcsolatos tanulmányokat, miközben keresik a kutatási területtel megvalósuló szinergia egyéb lehetőségeit is;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY A SZERZŐDÉSEKKEL ÖSSZHANGBAN ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉNEK TELJES KÖRŰ TISZTELETBEN TARTÁSA MELLETT:

29. az Erasmus+ programon keresztül mozdítsa elő a tanárok és oktatók mobilitási lehetőségeit, többek között azáltal, hogy biztosítja a szükséges támogatást az Erasmus+ tanárképző akadémiák kezdeményezéséhez, amelyet a továbbfejlesztésére figyelemmel 2025 után értékelni kell;
30. térképezze fel, hogy milyen meglévő eszközökkel lehet ösztönözni a tanárok és oktatók mobilitását, és népszerűsítse ezeket az eszközöket például olyan platformok használatával, mint a jövőbeli Európai Iskolai Oktatási Platform (amelynek része lesz az eTwinning és a School Education Gateway), valamint az EPALE;
31. a tagállamokkal együttműködve tárja fel egy olyan európai szintű szakpolitikai keret kidolgozásának lehetőségét, amelynek célja a tanulási célú mobilitási lehetőségek számának és színvonalának emelése Európában mind a leendő, mind a gyakorló tanárok és oktatók számára, a tényleges mobilitási igényeik alapján. Egy ilyen keret segítségével támogatni lehetne például a mobilitás előtt álló akadályok lebontását, segíteni lehetne a tagállamoknak előmozdítani a mobilitást és a tanítás európai dimenzióját a tanári alap- és továbbképzésben, tovább lehetne fejleszteni a tanulási célú mobilitásra nyíló lehetőségeket, továbbá tájékoztatást lehetne nyújtani a finanszírozási és mobilitási lehetőségekről;

32. foglalkozzon a munkahelyi mobilitással azáltal, hogy megvizsgálja egy önkéntes alapon alkalmazandó, a különféle szakmai életpályákra vonatkozó nemzeti keretrendszerek és az egész életen át tartó pályaorientáció kidolgozását segítő európai iránymutatás elkészítésének lehetőségét, támogatva ezáltal a tanárok és oktatók szakmai előmenetelét;
33. továbbra is mozdítsa elő a képesítések automatikus kölcsönös elismerését, különös tekintettel a tanári és oktatói képzésbe illeszkedő külföldi mobilitási időszakokra⁶;
34. a tagállamokkal együttműködve elemezze a leendő tanárok és oktatók tanulmányi programjaiba felveendő mobilitási ablakok megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét;
35. a további döntések meghozatalát elősegítendő tegyen jelentést az Oktatási Bizottságnak az oktatási mutatókkal és referenciaértékekkel foglalkozó állandó csoport által végzett, a tanárok és oktatók mobilitásának nyomon követésére irányuló munka eredményéről, mégpedig a mobilitásban rejlő potenciál előmozdítása és bővítése céljából.

⁶ A felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről szóló, 2018. november 26-i tanácsi ajánlással összhangban (HL C 444., 2018.12.10., 1. o.).

POLITIKAI HÁTTÉR

Európai Tanács

- Elnökségi következtetések – Lisszabon, 2000. március 23. és 24.

Az Európai Unió Tanácsa

- A Tanács 2009. november 26-i következtetései a tanárok és az iskolavezetők szakmai fejlődéséről (HL C 302., 2009.12.12., 6. o.)
- A Tanács következtetései a kisgyermekkorú nevelésről és gondozásról: hogy minden gyermek szilárdan megalapozhassa jövőjét (HL C 175., 2011.6.15., 8. o.)
- A Tanács következtetései (2014. május 20.) a hatékony tanárképzésről (HL C 183., 2014.6.14., 22. o.)
- A Tanács következtetései az iskolák fejlesztéséről és a kiváló oktatásról (HL C 421., 2017.12.8., 2. o.)
- A Tanács ajánlása (2018. május 22.) a közös értékek, az inkluzív oktatás és az oktatás európai dimenziójának előmozdításáról (HL C 195., 2018.6.7., 1. o.)
- A Tanács következtetései az európai oktatási térség létrehozásának lépéseiről (HL C 195., 2018.6.7., 7. o.)

- A Tanács ajánlása (2018. november 26.) a felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről (HL C 444., 2018.12.10., 1. o.).
- A Tanács ajánlása (2019. május 22.) a magas színvonalú kisgyermekkorai nevelési és gondozási rendszerekről (HL C 189., 2019.6.5., 4. o.).
- A Tanács ajánlása (2019. május 22.) a nyelvtanítás és a nyelvtanulás átfogó megközelítéséről (HL C 189., 2019.6.5., 15. o.)
- A Tanács állásfoglalása az európai oktatási térségnek a jövőorientált oktatási és képzési rendszerek támogatása érdekében történő továbbfejlesztéséről (HL C 389., 2019.11.18., 1. o.)
- A Tanács következtetései a jövő európai tanáiról és oktatóiról (HL C 193., 2020.6.9., 11. o.)
- A Tanács ajánlása (2020. november 24.) a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó szakképzésről (HL C 417., 2020.12.2., 1. o.)
- A Tanács állásfoglalása az oktatás és képzés terén az európai oktatási térség létrehozása érdekében és azon túlmutatóan folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (2021–2030) (HL C 66., 2021.2.26., 1. o.)
- A Tanács következtetései az oktatás és képzés területén a mindenki számára elérhető oktatási siker előmozdítását célzó méltányosságról és befogadásról (HL C 221., 2021.6.10., 3. o.)

- A Tanács következtetései az „Európai Egyetemek” kezdeményezéséről – A felsőoktatás, a kutatás, az innováció és a társadalom összekapcsolása: új dimenziókat nyitunk az európai felsőoktatásban (HL C 221., 2021.6.10., 14. o.)
- A Tanács állásfoglalása a felnőttkori tanulásra vonatkozó új európai cselekvési programról (2021–2030) (HL C 504., 2021.12.14., 9. o.)

Európai Bizottság

- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az európai oktatási térség 2025-ig történő megvalósításáról (COM(2020) 625 final)
- *Oktatási és Képzési Figyelő 2021: oktatás és jóllét*, Kiadóhivatal, 2021.

